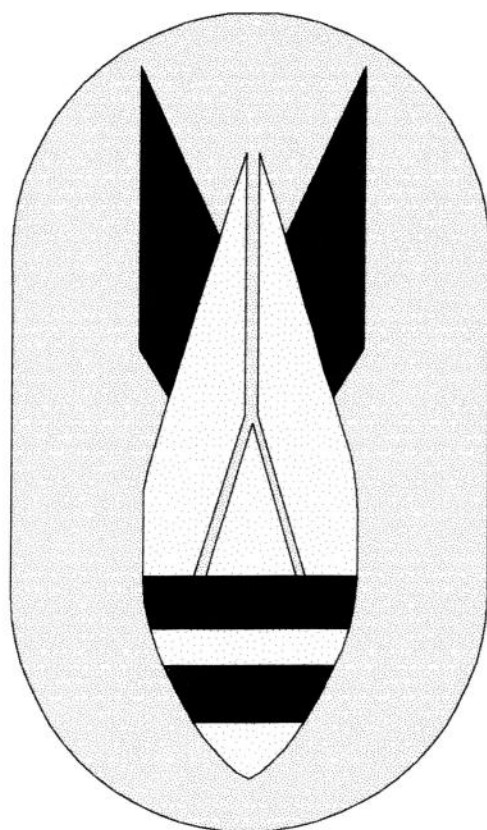

DE ONTMIJNER

*DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE
VERBROEDERING DER BELGISCHE ONTMIJNERS*

AFGIFTEKANTOOR

TERVUREN

3de TRIMESTER

OKTOBER 1995

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

BERGES A.

LIVINGSTONELAAN, 22

3080 TERVUREN

INHOUD

1. Bevelsovergave DOVO te POELKAPELLE op 13 Sep 95
2. Curriculum vitae van de nieuwe Korpscommandant DOVO
3. Nieuwe organisatie DOVO
4. Toespraak aan de pers door de Minister van Landsverdediging op 13 Sep 95
5. Remember (27 juli 1945)
6. Bedevaart te STAVELOT op 17 september 95
7. Mijmeringen 1
8. Aankondigingen
9. Sint Barbarafeesten 1995
10. Persconferentie te HEVERLEE op 25 september 1995 :
 "Antipersoneelsmijnen, een zorg van Handicap International en DOVO"

Bevelsovergave DOVO te POELKAPELLE op 13 september 1995

Luitenant-Kolonel DE VUYST, aftredend Korpscommandant van DOVO, heeft een heus programma voorzien voor 13 september 1995. Op deze dag zal niet alleen de bevelsovergave plaats vinden, maar ook de inhuldiging van het identificatiegebouw. Dit gebouw is het eerste gebouw van de nieuwe ontmantelingsinstallatie voor toxische munitie te POELKAPELLE.

Op het programma was eerst de bevelsovergave voorzien onder voorzitterschap van Luitenant-Generaal MAES, Commandant van het Interarmeen Territoriaal Commando (ITC). Tijdens de plechtigheid werd door Luitenant-Kolonel DE VUYST een oorkonde overhandigd aan de burgemeester van STAVELOT voor de uitstekende samenwerking en de goede banden die sinds jaren bestaan tussen de stad en DOVO. Dit was ook de gelegenheid om plechtig de nieuwe benaming van het Kwartier te onthullen : STEENSTRAAT. Deze benaming werd gekozen om de herinnering aan de eerste gasaanval op 22 april 1915 blijvend te houden.

Het was nu tijd voor de oude Korpscommandant om afscheid te nemen van de eenheid. Tijdens zijn laatste schouwing der troepen speelde de muziekkapel de mars van de ontmijners, de firma E. HEYNDRICKX had gezorgd voor een klein vuurwerk en in de verte hoorde men de zware ontploffingen van de springputten.

Volgde dan de erkenning van de nieuwe Korpscommandant, Majoor Stafbrevethouder DE VROE, door de Kolonel SBH MARCHAL, Stafchef van het ITC. De ganse plechtigheid werd afgesloten met een defilé voor de tribune.

Dit was echter niet alles, want nu volgde de plechtige inhuldiging van het identificatiegebouw door de Heer PONCELET, Minister van Landsverdediging, en de Heer PEETERS, Staatssecretaris voor Leefmilieu. De aanwezigen werden toegesproken door Commandant P. PILLE, die verantwoordelijk is voor het gedeelte identificatie van het nieuwe project. Nadien was er voor de vooraanstaanden een rondleiding voorzien. Het overige publiek kon het gebeuren volgen op grote videoschermen, opgesteld naast het gebouw. Hier werden de beelden gecommuniqueerd door Commandant VANDER MAST, Commandant van het Detachement POELKAPELLE.

Na de inhuldiging was er een persconferentie en eindelijk kon iedereen naar de receptie voor een welverdiende pint.

Majoor Stafbrevethouder J. DE VROE

Geboren te WILRIJK (ANTWERPEN) op 27 april 1948 .

Op 03 november 1972 treedt hij onder de wapens als Kandidaat Reserve Officier van de Logistiek, specialiteit ravitaillering. Na zijn opleiding in HEVERLEE wordt hij pelotonscommandant in de 260 Compagnie Munitie te PROPSTEIERWALD (BSD).

In 1975 wordt hij Aanvullingsofficier en wordt hij gemuteerd naar de 101 Compagnie Ravitaillering te ARNSBERG (BSD), waar hij de functie vervult van 2de commandant.

In 1977 gaat hij over naar de 261 Compagnie Munitie te LODENSCHIED (BSD) en begin 1978 krijgt hij in HEVERLEE zijn opleiding als Munitievernieuwer. In die hoedanigheid neemt hij midden 1978 het bevel over het 99 Peloton Vernieuwing Munitie te PROPSTEIERWALD (BSD). In 1980 wordt hij opgeleid tot Officier Ontmijner.

In augustus 1983 wordt hij commandant van het Detachement DOVO in LANGEMARK-POELKAPELLE. Begin 1984 wordt hij aangeduid voor de NAVO cursus "Onschadelijk maken van sabotagetuigen" in KINETON (UK). In januari 1985 volgt hij de cursus ontmiijner bij het Bundeskriminalamt in BAD-NEUENAUER (GE).

In september 1986 wordt hij 2de commandant van de Ontmijningsdienst van de Landmacht in HEVERLEE.

Van september 1988 tot juni 1989 volgt hij de cursussen voor overgang naar het kader van de beroepsofficieren en aansluitend volgt hij van september 1989 tot juni 1990 de vormingscursus voor Hoger Officier aan het Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie.

Eind juni 1990 wordt hij 2de commandant en hoofd van het Departement Logistiek van het 92 Bataljon Logistiek te SIJSELE.

Op 26 december 1990 wordt hij tot Majoor benoemd.

In september 1992 wordt hij aangeduid voor de Hogere Stafcursus aan het Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie.

Begin juli 1993 muteert hij naar het Logistiek Centrum van de Landmacht, waar hij tot eind augustus van dit jaar het commando voert over het Departement School. Van 05 april tot 18 augustus 1994 was hij commandant van de (BE) Transport Compagnie (MOVING STAR V) in ex-JOEGOSLAVIË.

Hij is ongehuwd en woont in ANTWERPEN.

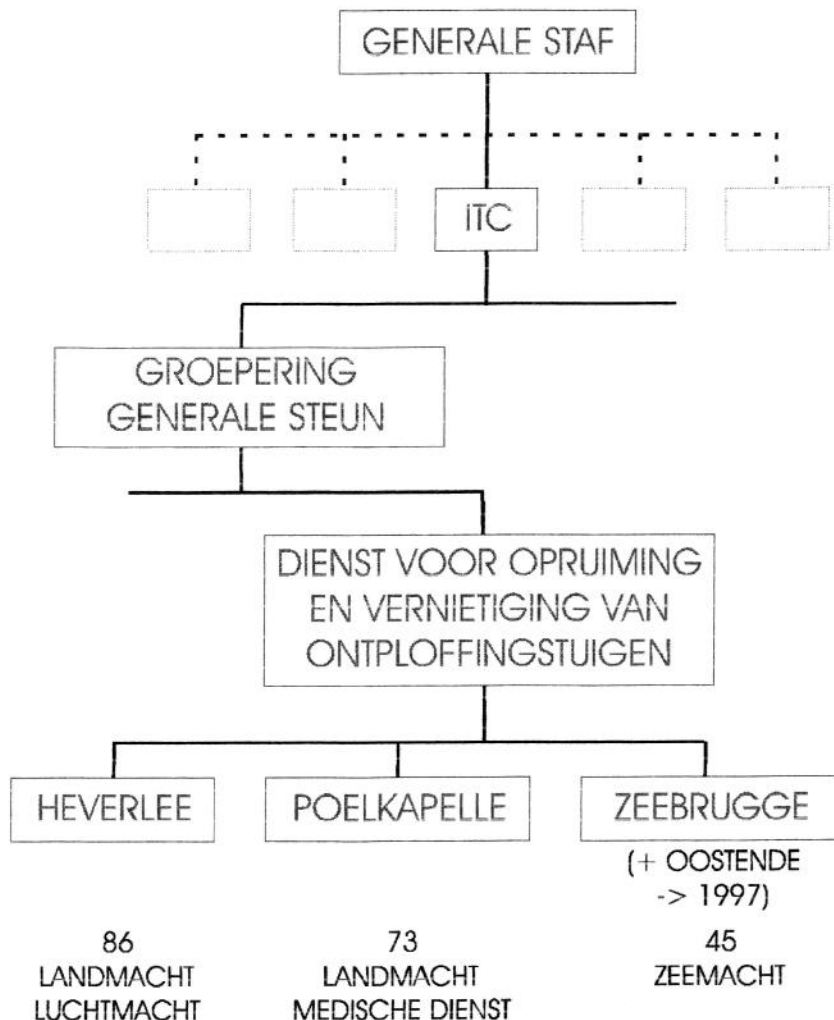
Vandaag wordt hij commandant van de Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen.

NIEUWE ORGANISATIE DOVO

De regeringsbeslissing van 03 juli 1992, aan de basis van de herstructurering van de Krijgsmacht, was ook bepalend voor veranderingen in de DOVO. Inderdaad tot verleden jaar maakte DOVO deel uit van de Binnenlandse Strijdkrachten (BS) onder de benaming van Ontmijningsdienst van de Landmacht. BS was echter gedoemd om als groot commando te verdwijnen tijdens de herstructurering om plaats te maken voor een ander groot commando "*Het Intermachten Territoriaal Commando (ITC)*".

Het ITC is een groot commando dat rechtstreeks afhankelijk is van de Generale Staf (JS) en is belast met de coördinatie en de uitvoering van opdrachten ten voordele van alle Krijgsmachtdelen en van de Natie. Het ITC wordt bevolen door Luitenant-Generaal R. MAES, oud bevelhebber van de Binnenlandse Strijdkrachten.

In het kader van het ITC krijgt de Ontmijningsdienst van de Landmacht terug zijn oude benaming "*Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen*". Een benaming die tot zijn recht komt daar in het kader van de vorming van het ITC de ontmijners van de drie machten verenigd worden onder één centraal commando gelegen te HEVERLEE.

**Toespraak van de Heer PONCELET, Minister van Landsverdediging, aan de
Pers te POELKAPELLE op 13 september 1995**

Nota van de redactie : De toespraak werd gedeeltelijk in het Nederlands, gedeeltelijk in het Frans gehouden. De franstalige passages werden vertaald en cursief afgedrukt.

Waarde collega,
Heren generaals,
Dames, heren,

De inhuldiging vandaag van dit eerste gebouw van de ontmantelingsinstallatie voor chemische munitie, is het resultaat van vele inspanningen die gezamenlijk door Landsverdediging en Leefmilieu geleverd werden.

Deze ultramoderne installatie zal in een nabije toekomst toelaten om in de meest veilige omstandigheden voor zowel personeel, omwonenden als milieu de 20.000 chemische bommen te behandelen die hier in POELKAPELLE sedert 1980 verzameld werden. Het was immers in 1980 dat ons land ophield, zijn in beton verpakte munitie, in zee te storten in de Golf van Gascogne zoals het Verdrag van OSLO van 1972 verbodt.

Deze veranderde houding geldt niet alleen voor het domein van de munitie. Onze samenleving wordt zich eindelijk bewust van de risico's die een aantal praktijken inhouden en verzet zich daartegen.

Alhoewel ik hiervoor niet meer bevoegd ben, kan ik het niet nalaten een vergelijking te maken met de zeer controversiële sector van de burgerlijke nucleaire afval.

Ten gevolge van een internationale overeenkomst, is het storten van zwak nucleaire afval sedert vele jaren opgeheven.

Alhoewel hun bewaring omgeven is met de grootste veiligheidsgaranties die als model kunnen dienen, moet ik erkennen dat, terwijl men zich aan de ene kant verheugt, men zich aan de andere kant, meestal ten onrechte, ongerust maakt.

Dit is wat zin geeft aan manifestaties zoals deze van vandaag, die toelaten te tonen, uit te leggen, te overtuigen. Ik hoop dat dezelfde houding de bovenhand haalt in alle domeinen waar we de steun van de publieke opinie verwachten.

Ieder jaar worden onze ontmijners geconfronteerd met zo'n 200 à 300 ton verschillende soorten munitie. Deze munitie, die meestal in de kustzone gevonden wordt is voor het merendeel een overblijfsel van de eerste wereldoorlog.

10 % ervan wordt als toxisch beschouwd en mag om evidente veiligheidsredenen voor de bevolking en voor de bescherming van het milieu niet op de klassieke manier vernietigd worden.

De enige wisseloplossing voor dit dumpen in zee, die een veilige en definitieve oplossing kan bieden, is de ontmanteling van de risicomunitie en de behandeling van de toxische stoffen die deze laatste bevatten.

De Minister van Landsverdediging heeft in 1992 een akkoord afgesloten met de Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu teneinde eenieders verantwoordelijkheid vast te leggen.

De Minister van Landsverdediging zou het gedeelte van de ontmanteling der twijfelachtige munitie voor zich nemen, de vernietiging van de conventionele springstoffen en de voorlopige stockage van de chemische stoffen terwijl het Ministerie van Leefmilieu het transport en de vernietiging van deze chemische stoffen zou verzorgen.

De kosten van dit ambitieus programma (in totaal bijna 550 miljoen Belgische franken) werden eveneens verdeeld over de twee departementen.

Datzelfde jaar gaf de regering haar akkoord voor de bouw van de ontmantelingsinstallatie te POELKAPELLE.

Hoofdbekommernis, de veiligheid stond op kop voor de opstelling van de veiligheidsprocedures en voor de opvatting van deze installatie : veiligheid voor het tewerkgestelde personeel maar eveneens voor de omliggende bevolking en voor de bescherming van het milieu.

De huidige stock van 20.000 obussen, die opgebouwd werd sinds 1980, wordt eveneens in optimale veiligheidsvoorwaarden bewaard. Deze obussen worden gegroepeerd in kleine hoeveelheden van maximum 10 projectielen, zodanig dat een ontploffing door sympathie van een grote hoeveelheid munitie totaal uitgesloten wordt.

De inhuldiging van dit eerste gebouw laat ons toe 6 à 7 jaar vooruit te blikken op de volledige verdwijning van de actuele stock.

Ik zal alles in het werk stellen opdat deze kalender gerespecteerd wordt.

Een Koninklijk Besluit, dat de toekenning voorziet van een bijzondere gevarenpremie voor het personeel dat belast is met de neutralisatie en ontmanteling van toxische munitie, is in voorbereiding.

Het dossier is op dit ogenblik in behandeling bij mijn collega's van Begroting en Openbaar Ambt.

Ik zal niet nalaten deze zaak verder met aandrang te bepleiten.

Ik zou tenslotte van deze kleine plechtigheid willen gebruik maken om onze ontmijners in de bloemetjes te zetten. Vaak onbekend, verzekeren ze de ondankbare rol ons te beschermen tegen de hedendaagse gevolgen van vroegere conflicten. Meerdere keren hebben ze hun leven gegeven om het onze te beschermen: sedert de laatste wereldoorlog zijn er een honderdtal gestorven bij het uitvoeren van hun werk. Ik gedenk hierbij hun nagedachtenis met eerbied en erkentelijkheid.

Waarde collega, generaals, dames, heren, ik dank u voor uw aandacht.

REMEMBER

Op 27 juli 1945, verdwenen de korporaal MURAY en de soldaten GENENS en PIEDBOEUF bij de ontploffing van hun vrachtwagen op de weg van NOIRFONTAINE naar ODRIMONT.

Het gemeentebestuur van LIEURNEUX heeft er aan gehouden hulde te brengen aan deze drie ontmiijners ter gelegenheid van de 50e verjaardag van dit drama.

Op 30 juli 1995 had een herinneringsplechtigheid plaats; eerst werd in de kerk van ODRIMONT een Heilige Mis opgedragen ter nagedachtenis van onze drie makers, met gezang van een koor bestaande uit zes dames en tijdens dewelke de priester een ontroerende preek hield.

Op de plaats van het ongeval, op een perceel grond geschonken door barones GENDEBIEN, werd een monument opgericht door de collega's van de drie slachtoffers. Hier werden bloemen neergelegd door de Heer EVRARD, eerste schepen van LIERNEUX, en door Kolonel b.d. BERTIN. Daar Dr. GALLIOTY weerhouden werd door zijn beroepsbezigheden kwam het aan de eerste schepen toe de rede uit te spreken. Deze plechtigheid werd besloten met een erewijn in de Jeugdzaal van ODRIMONT.

Namen deel aan deze plechtigheid, Kolonel b.d. BERTIN, Voorzitter van de Verbroedering der Belgische Ontmiijners, de Heer BERGES, nationaal secretaris, Dr. PRIGNON en de Heer DENEE, respectievelijk voorzitter en secretaris van de sectie LUIK, de Heer LALLEMAND, ouderdomsdeken en oud ploegoverste van de ontmiijningsploeg te LIERNEUX, de Heer GENENS, zoon van een der gesneuvelden, de Heer EVRARD, eerste schepen van LIERNEUX, de Heer LEROUX, schepen van BRAS, de Heer TRIOLET chef veldwachter, Adjudant MARTIN, Commandant van de rijkswachtbrigade en vier vaandels vertegenwoordigden de lokale secties van krijgsgevangenen en oud-strijders. Opmerkelijk was de aanwezigheid van een groot aantal inwoners van de gemeente.

BEDEVAART TE STAVELOT OP 17 SEPTEMBER 1995

Zoals elk jaar had het rendez-vous plaats op de binnenplaats van het stadhuis. Niettegenstaande enerzijds het laattijdig verschijnen van ons driemaandelijks blad, waardoor sommige leden niet op de hoogte werden gebracht van de juiste datum, anderzijds de afwezigheid van de bus uit West-Vlaanderen, mochten wij ons toch op een goede vertegenwoordiging verheugen. Met de harmonie "L'EMULATION" op kop werd de stoet gevormd en ging het richting kerk, alwaar een plechtige mis werd opgedragen. De plechtigheid werd opgeluisterd door een zangkoor.

Nadien werd er stoetsgewijs met vaandels en muziek op kop richting ons nationaal Monument "gemarcheerd". Ter plaatse gaf de nieuwe korpsoverste Majoor Stafbrevethouder DE VROE, lezing van volgende tekst :

Mijnheer de Burgemeester, Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,

Het is voor mij een bijzondere eer om vandaag het woord te nemen, amper enkele dagen na mijn investituur als nieuwe Korpsoverste van de Dienst Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen.

Ik ben vandaag ook des te fier om U het woord te richten als Korpscommandant van de ontmijners van zowel Landmacht, Luchtmacht als Zeemacht. Inderdaad begin dit jaar werden alle ontmijners van de drie machten verenigd onder één centraal gezag, in het kader van de oprichting van het Intermachten Territoriaal Commando.

Mijnheer de Burgemeester, wij tellen vandaag onze 43ste bedevaart in uw stad om de eer te bewijzen aan de kameraden gevallen tijdens ontmijningsopdrachten.

Uw talrijke aanwezigheid getuigt eens te meer van uw medeleven voor hen die hun leven opgeofferd hebben voor het vaderland. Spijtig genoeg hebben wij dit jaar opnieuw een ongeval geteld in POELKAPELLE waarbij een onderofficier ontmijner zwaar gekwetst werd aan beide handen door een projectiel van de eerste wereldoorlog. Wij wensen hem van harte een spoedig herstel.

Wij hebben deze week de plechtige inhuldiging bijgewoond door de Heer PONCELET, Minister van Landsverdediging en de Heer PEETERS Staatssecretaris van Leefmilieu, van het identificatiegebouw te POELKAPELLE. Dit gebouw is de eerste pion van de nieuwe installatie voor de ontmanteling van toxische munitie van de eerste wereldoorlog. De volledige installatie zal operationeel zijn in de loop van het volgend jaar.

Dit jaar hebben we reeds meer dan 2.000 opruimingsaanvragen beantwoord. Dit komt overeen met 150 ton munitie uit beide wereldoorlogen en ongeveer 10 ton toxische munitie van Wereldoorlog I. Vijf vliegtuigbommen werden

MIJMERINGEN 1

" Schrijf ook eens iets" zei men mij "artikelen kunnen we altijd gebruiken". Dat komt ervan als je je op een of andere bijeenkomst laat ontvallen dat je soms wel eens iets op papier zet .Een voorzitter of secretaris heeft daar precies een oor voor, ook al zijn ze soms half doof.

Ik moet toegeven dat ik graag schrijf maar dan meestal voor eigen gebruik, 't is te zeggen als ik een of andere gebeurtenis niet wil vergeten dan doe ik er best aan om het relaas ervan op te tekenen.

Goed, belofte maakt schuld en de pen zullen we dan maar af en toe eens op het gewillige papier loslaten.

Zelf draai ik als actieve ontmiijner al enkele jaren mee in de ontmiijningsdienst en heb dan ook reeds menige straffe of domme stoot meegemaakt zoals iedereen trouwens, geef dat maar toe.

Dat ene voorvalletje kan al even lachwekkend zijn als dat het andere spijtig en zelfs triestig kan zijn. Het leven biedt nu eenmaal meer dan een lach en een traan en zolang we in de ontmiijningsdienst zijn en zolang we met munitie zullen omgaan kunnen we ons aan alles en zelfs aan het onmogelijkste verwachten.

Munitie reageert normaal gezien voorspelbaar, maar in onze dienst werken we niet met normale munitie en is dus alles onvoorspelbaar.

Hier bij ons in Poelkapelle hebben we meestal te maken met oude munitie en met afgekeurde munitie, je weet wel, munitie die over zijn verbruikstijd gekomen is net zoals yoghurt of melk over datum is.

Soms gebeurt het dat men zoveel en zolang met deze spullen bezig is dat men ongemerkt vervalt in een sleur, zelfs in een levensgevaarlijke routine. Voor je het beseft doe je domme dingen of, als je geluk hebt wijst een of andere collega er u op, of er gebeurt een incidentje dat je terug naar de werkelijkheid roept.

In 1992, de beginperiode van onze opdrachten als blauwhelm in Ex-Joegoeslavië, kreeg ik de kans om ook als blauwhelm-ontmiijner naar de Baranja te trekken, dankbaar heb ik deze kans waargenomen, enerzijds om die sleur, die routine te doorbreken, anderzijds om het avontuur, om wat je nu al jaren studeerde aan de unief van Heverlee in de praktijk te kunnen toepassen en zeker ook en dat geef ik eerlijk toe, om de lieve centen die bij zo 'n opdracht extra in het laatje komen.

Die periode van zes maanden die ik als blauwhelm-ontmiijner ginder beleefd heb zal altijd een speciale herinnering bij mij nalaten, en precies over deze zending zal ik af en toe eens een artikeltje schrijven.

De opdracht om als ontmiijner bij de UNO te gaan werken zal iedereen op zijn manier beleven, elk heeft immers een andere gemoedsinstelling, een ander karakter, een verschillende familieband en ook het tijdstip van zo een zending maakt van elke lange zending iets unieks.

Dat wil dus zeggen dat mijn tekst die ik hier neerpen niet door iedereen die zo'n opdracht uitvoert als dusdanig beleefd wordt.

In oktober 1992 vertrokken we met 5 ontmiijners richting Baranja als EOD-team van Belbat 2. De voorbereiding van zo'n zending wordt tamelijk grondig uitgevoerd, maar toch kan je nooit een vergelijking maken tussen hetgeen je hier in België traint en hetgeen je ginder in werkelijkheid beleeft.

eveneens opgeruimd. Op gebied van het antiterrorisme werden bijna 100 opdrachten uitgevoerd. Op 13 Sep laatsleden is de vierde ploeg, bestaande uit één officier en twee onderofficieren, voor zes maanden vertrokken naar CAMBODJA. In Kroatië heeft DOVO nog steeds een ploeg, bestaande uit twee onderofficieren en één beroepsvrijwilliger, in steun van de humanitaire operatie BELBAT en last but not least mogen wij ook niet de twee duiker-ontmijners vergeten van de Zeemacht die naar de Golf vertrokken zijn.

Onze blijken van sympathie gaan niet alleen naar alle ontmijners in buitenlandse opdrachten, maar ook aan hun echtgenotes en kinderen. Ik besluit hier mijn kleine toespraak en wens U, Mijnheer de Burgemeester, Dames en Heren een aangename en prettige dag.

Na afroeping van de dodenlijst door Dr. PRIGNON bijgestaan door de Hr. LALLEMAND en 1Sgt OMBELETS werden bloemen neergelegd door de Verbroedering, de stad STAVELOT en DOVO tijdens dewelke het vaderlandslied werd gespeeld. Nadien hadden wij het uitzonderlijk genoeg dit lied ook te horen zingen door het kinderkoor onder leiding van Mevr. MALPAS.

Op de tonen van de harmonie ging het dan richting dodengedenkteken van de Stad STAVELOT alwaar ook bloemen werden neergelegd.

De officiële plechtigheid werd besloten met een ontvangst op het Stadhuis waar de Burgemeester de genodigden verwelkomde gevolgd door een korte toespraak van onze Voorzitter.

Na de receptie had een democratische maaltijd plaats in het restaurant "*Au St. Remacle*".

De omgeving is er totaal anders, de levensomstandigheden, het voedsel, de taal, de gebruiken, de omgang met de plaatselijke bevolking, soms vijandig soms zo uitbundig. Maar, toegegeven, zonder dergelijke training voel je je ongetwijfeld niet opgewassen tegen dergelijke obstakels. De training brengt ook het reuzengrote voordeel mee dat je de mensen van de andere detachementen reeds een beetje leert kennen, en als je ginder dan aankomt voel je je veel rapper thuis (vooral in de kantine).

Voor het vertrek is het reeds een vaste gewoonte geworden om met het team de nodige opzoekingen te doen naar de eventuele munitie die men daar kan tegenkomen en dat zijn er heel wat. Ook stelt men een farde samen met allerlei nuttige en soms zinloze inlichtingen. Er worden lijsten telefoonnummers opgesteld waarvan men er misschien ooit één of twee zal van nodig hebben, de geschiedenis van hoe het er ginder eigenlijk allemaal begonnen is en hoe het zover is kunnen komen.

Geografische kaarten, belangrijke woorden in het Servo-Kroatisch, de gangbare munt ... Iedereen weet dat de gangbare munt de Dinar is maar niemand zegt je dat er verschillende soorten Dinars zijn en dat je er soms zes soorten geld bij je hebt. Toch is het goed om veel met de voorbereidingen bezig te zijn, je leeft naar dat moment van vertrek toe en ook je naaste vrienden en familie moeten hier naar toe leven. Het heeft geen zin om die afreisdatum te willen negeren, hij is er en hij blijft er meestal, als hij al niet vervroegt of verlaat, want weet je, een ding is zeker in het leger, dat niets zeker is.

Je bagage maken is eigenlijk ook een klucht op zich, je wil zoveel dingen meenemen waarvan je reeds vooraf weet dat je er de helft niet zult van nodig hebben en dat je toch veel spullen zult tekort meehebben die je gewoon vergat of waarop je nooit dacht. Je kan bijvoorbeeld twee kammen en twee borstels meedoen, een stel voor in het kwartier en een stel om bij te hebben tijdens je dagelijkse zendingen (je moet er toch deftig uitzien om bij de bevolking te komen ???) . Maar eens je ginder toekomt is het de gewoonte om elkaars haar met de meegebrachte tondeuse te millimeteren omdat dat heel gemakkelijk is en zeer goed te onderhouden en tevens loop je dan rond zoals iedereen ginder, en daar sta je dan met je kammen en je borstels waar je niets mee kan aanvangen.

Nadat alle voorbereidingen genomen zijn komt de dag van afreis, een dag die bij velen pijn in het hart meebrengt, je moet tenslotte afscheid nemen van je vrouw, kinderen, familie of vrienden en dit voor een lange periode van onzekerheid, spanning en vooral het grote onbekende.

In mijn volgende mijmeringen breng ik je het verdere relaas over deze zending.

JP

AANKONDIGINGEN

FONDS GEORGE

Banktoestand van het *FONDS GEORGE* op 01 oktober 95 : **268.968,-BF**

OVERLIJDENS

Mevrouw Maria DEKEYREL GLORIE, overleden op 23 september 95 op de leeftijd van 99 jaar

Kapitein b.d. VERDONCK J., oud officier van het Iste Bataljon Ontmijners, overleden op 20 september 95

De verbroedering biedt aan de familie hun innige deelneming aan.

LEVEN IN DE EENHEID

Op 13 september 95 is een vierde ploeg ontmijners voor zes maanden vertrokken naar CAMBODJA :

Kapitein P. FAVRESSE, 1SgtMaj P. VERGUCHT en 1Sgt D. SMITS.

Op 01 oktober 95 is de derde ploeg teruggekomen uit CAMBODJA :

Kapitein P. MERCKX, AdjtChef C. VAN CLEUVENBERGEN en Adjt D. GODRIE.

LtZ CHARLIER, 1Sgt VOLDERS en 1Sgt DEMETS van het Detachement HEVERLEE hebben met vrucht de cursus IEDD gevolgd in de *Defence Explosive Ordnance Disposal School (DEODS)* in CHATTENDEN ROCHESTER (UK)

Lt DE DECKER is vader geworden op 21 augustus 1995 van een zoon : AXEL, 2,620 Kg, 49 Cm. Onze gelukwensen aan de gelukkige ouders !

Lt MUYLKENS is vader geworden op 09 oktober 1995 van een kleine jongen : Loïc, 3,3 Kg, 50 Cm. Onze gelukwensen aan de gelukkige ouders !

Adjutant G. CALLEWAERT is op 04 juli 95 zwaar gekwetst geweest aan beide handen tijdens de manipulatie van een obus van WOI. Wij wensen hem een spoedig herstel.

1Sgt DEVROEDT en MTR VAN HUFFEL hebben met succes de *NATO IEDD COURSE* gevolgd in KINETON (UK) van 05 tot 23 juni 1995.

Cdt PILLE heeft deelgenomen aan de oefening *Cooperative Light* van 14 tot 20 oktober 1995 in HONGARIJE.

Lt DE DECKER, Adjt PEEREBOOM en Adjt DE RYCK hebben van 23 tot 26 oktober 1995 een bezoek gebracht aan Tsjechië.

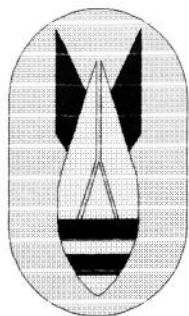
SINT BARBARAFEESTEN

1. Sectie BRABANT-HENEGOUWEN opent dit jaar met haar feest op 02 december 1995 te 1200 Hr in haar lokaal "LA MAISON DES AILES", Montoyerstraat 1, 1040 BRUSSEL. Bij aankomst wacht U een cocktail "Maison". Nadien wordt er aan tafel volgende maaltijd aangeboden :

Hertenpastei ***
Tournedos met Roquefort ***
Aardbeienmoes ***
½ Fles "Pont Rousset" ***
Koffie

Inschrijvingen vóór **20 november** door overschrijving op PCR **000-0817353-31**.
Dit alles voor de prijs van **1.000,-BF** per persoon.
Alle leden van de Verbroedering zijn hier welkom.

2. De sectie WEST-VLAANDEREN volgt op 03 december 95 met haar feesten te HOUTHULST.
3. Op 04 december 1995 is een bloemenneerlegging voorzien te MEERDAAL.
4. Als last but not least volgt DOVO op 05 december 95 met haar feestelijkheden in de installaties van de eenheid te POELKAPELLE.

PERSCONFERENTIE
TE HEVERLEE
18 SEPTEMBER 1995

HANDICAP
INTERNATIONAL

Naar aanleiding van de conferentie, over de herziening van het wapenverdrag van 1980, die doorgegaan is van 25 september tot 13 oktober 1995 in WENEN heeft HANDICAP INTERNATIONAL in samenwerking met DOVO op 18 september 1995 een persconferentie met demonstratie georganiseerd.

De conferentie in WENEN heeft tot doel de bepalingen te herzien die het gebruik van conventionele wapens regelen die erop gericht zijn buitensporig leed te veroorzaken of niet de mogelijkheid bieden een onderscheid te maken tussen militaire- en burgerslachtoffers, in concreto antipersoneelsmijnen.

DOVO heeft de technische aspecten en de ontmijningsproblemen en -technieken uiteengezet terwijl Handicap International zijn standpunt en bezorgdheid heeft toegelicht.

SPECIFIEKE OPDRACHT CAMBODJA

1. Inleiding :

In het kader van de wederopbouw van CAMBODJA na de UN operatie UNTAC (United Nations Transitional Authority in Cambodia), werd er een organisatie opgericht verantwoordelijk voor het ONTMIJNEN van het Cambodjaanse grondgebied. Deze organisatie is beter bekend onder de naam **CMAC** wat staat voor **Cambodian Mine Action Center**.

Het personeel dat CMAC tewerkstelt is gerekruteerd onder het personeel dat tijdens UNTAC periode opgeleid werd door het **MCTU** (Mine Clearance Training Unit).

Het CMAC is een organisatie gecontroleerd door de Cambodjaanse regering m.b. het Ministerie van Informatie. Gezien de beperkte financiële middelen waarover de Cambodjaanse regering kan beschikken, werd het project CMAC opgenomen in een **UNDP** (United Nations Development Program)-project.

2. Opdracht van het personeel van DOVO :

Binnen het kader van het UNDP-project was er nood aan een technische bijstand om het CMAC de nodige technische kennis te verschaffen ; noodzakelijk voor het uitvoeren van de ontmijningsoperaties op het Cambodjaanse Nationale grondgebied.

Voor het leveren van deze technische bijstand werd door UNDP beroep gedaan op landen, waaronder België, met een bepaalde technische ervaring in het domein van ontmijning.

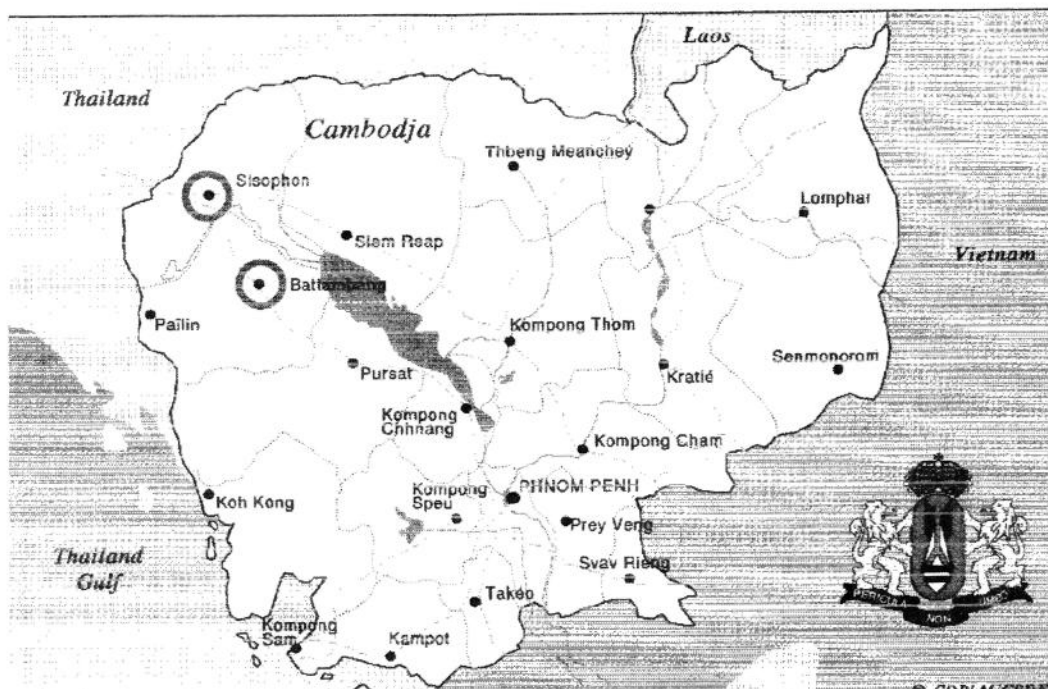
De specifieke opdracht van de Technical Advisors (TA's) veranderde tijdens de uitvoering van de opdracht.

De eerste Belgische TA's werden ingezet om de ontminningsprocedures in de mijnevelden te superviseren en daar waar nodig aan te passen. Daarbuiten waren zij het die de nodige beslissingen namen in elk domein van de operaties. Vanaf de eerste rotatie veranderde deze opdracht geleidelijk aan. De ontminners in het veld werden bedreven in hun taak, doch werden geleid door buitenlandse TA's. Het uiteindelijke doel was om CMAC te Cambodjaniseren, wat wil zeggen dat de Khmers zelf elke beslissing zouden nemen. Daarom was het nodig om de Cambodjaanse verantwoordelijke voor de ontminningsoperaties eveneens degelijk op te leiden. Vanaf september 1994 werd er, buiten het controleren van de specifieke ontminningstechnieken in de mijnevelden, eveneens getracht om het kader van CMAC op te leiden in het domein van leadership, verantwoordelijk en management. De militaire TA's werden hierin bijgestaan door het personeel van Handicap International in het logistieke en financiële domein.

Het einddoel van het ganse project is om uiteindelijk tegen maart 1996 een CMAC te hebben dat volledig autonoom zonder internationale steun kan functioneren.

3. BELGIË leverde :

- periode maart 94 - september 94 : 4 TA's
- periode september 94 - maart 95 : 5 TA's
- periode maart 95 - september 95 : 3 TA's
- Op 13 september vertrok de tot nu toe laatste rotatie bestaande uit 3 ontminners die voorzien zijn om tot het einde van het project, wat bepaald is op maart 96, te blijven.

ONTMIJNINGSPROCEDURES

1. Algemeen :

De ontmiijningsoperatie behelst meer dan enkel het ontmiijnen van een geregistreerd mijnenveld.

Binnen de CMAC-organisatie onderscheidt men verscheidene taken die nodig zijn om tot een goed georganiseerde ontmiijning te komen. In de meeste domeinen zijn de Belgische ontmiijners van DOVO actief.

- **Mine Awareness** : wat betekent de lokale bevolking attent maken omtrent de gevaren van mijnen en munitie, gevaarlijke gedragingen, wat te doen in geval van ongeval, melden van mijnenvelden enz....
Voor dit doel heeft CMAC twee mobiele ploegen die zich verplaatsen door CAMBODJA. In deze specialiteit waren geen Belgische ontmiijners tewerk gesteld.
- **Mine Marking Teams** : dit zijn ploegen die tot taak hebben gerapporteerde mijnenvelden in kaart te brengen, deze af te bakenen zodat de ontmiijningspelotons ze nadien kunnen ontmiijnen. In totaal zijn 16 MMT's actief in CAMBODJA. Tijdens de werkzaamheden van de Belgische ontmiijners was er steeds een DOVO-personeelslid bij de MMT, actief in SISOPHON.
- **Neutralisatie en vernietiging van niet ontplofte tuigen** : 10 EOD zijn beschikbaar, per regio zijn een aantal van deze ploegen afgedeeld. Personeel van de DOVO controleert en leidt deze ploegen op.
- **Ontmiijnen van mijnenvelden** : in totaal beschikt CMAC over 41 ontmiijningspelotons, verdeeld over drie regio's. In de regio Alpha SISOPHON zijn 15 pelotons te werk gesteld in drie verschillende sites (elke site bestaat uit ten minste één mijnenveld). Deze sites worden opgeleid door Belgen.
- **Training** : CMAC beschikt over een eigen trainingscentrum gelegen in de nabijheid van PHNOM PENH.

2. Ontmiijningsdrill :

Zoals reeds gezegd bestaat een "Region" uit een aantal "sites", elke "site" heeft een aantal pelotons van ontmiijners ter beschikking. Elk peloton is samengesteld uit 30 ontmiijners onder leiding van een pelotonoverste en zijn assistent, opgesplitst in vier secties van telkens zes ontmiijners en een sectieoverste. Elke sectie is verdeeld in drie ploegen van twee man, één "tripwire/prodder" man en een "detector" man. Om het geheel van operaties zo veilig mogelijk uit te voeren, met een maximale veiligheid voor het personeel, werd er een wel gedefinieerde drill op punt gesteld.

Elke ploeg werkt ten minste op een veiligheidsafstand van 20m van elkaar, wat er op neer komt dat elk peloton een maximaal front van ± 250m kan bestrijken. Per ploeg wordt er een gang gemaakt in het mijnenveld van 1m breed. Deze gang wordt verlengd per strook van 0.5m.

Het mijneveld wordt, eens de ontminingsactiviteiten zijn begonnen, goed afgebakend ; gebruik makend van wit geschilderde stokken in de ontminde zone en rood geschilderde stokken verbonden met een rood lint om de limiet van niet-ontminde zones te bepalen.

- a. Tripwiredrill** : vooraleer men kan overgaan tot de eigelijke opsporing van de mijn d.m.v. een mijndetector moet men zeker zijn dat er geen struikeldraden aanwezig zijn in de zone die men gaat onderzoeken (struikeldraden zijn draden die een mijn met een vast object, eventueel een andere mijn, verbinden. Wanneer de struikeldraad verbroken wordt komt de mijn tot ontploffing). Dit wordt uitgevoerd met een voeler, een zone van 1m x 0.5m wordt in elke richting afgezocht. Ingeval er geen struikeldraden gevonden worden wordt de vegetatie tot op het maaiveld verwijderd, dit om toe te laten dat de zone kan afgezocht worden met een mijndetector. Indien er struikeldraden aanwezig zijn, worden de beide uiteinden van de draad onderzocht en indien veilig doorgeknipt. Na deze operatie begeeft de "tripwire"man zich naar de rustzone.
- b. Detectordrill** : De detectorman begeeft zich naar de zone en detecteert deze, wanneer hij een positief signaal ontvangt zal hij een witte kegel op de grond plaatsen, ongeveer een handpalm verwijderd van de plaats waar hij vermoedt dat het signaal het sterkst was, nadien gaat hij terug naar de rustzone.
- c. Prodderdrill** : De "prodder"man begeeft zich naar de zone en zal de plaats aangeduid door de detectorman volledig afzoeken met een priem tot hij het object gevonden heeft wat voor de uitslag van de mijndetector zorgde. Bij vondst van een mijn zal hij onmiddellijk de ploegchef verwittigen, die de gepaste maatregelen treft. Bij vondst van een metalen scherf, zal hij deze meenemen naar de rustzone en vragen aan de detectorman om de plaats opnieuw te detecteren (mogelijkheid van een scherf juist boven de mijn). Deze handeling wordt herhaald tot de halve vierkante meter volledig vrij is van enig metaal.
- d. Vernietiging** : Elke mijn die gevonden wordt, wordt ter plaatse vernietigd. Verder wordt elke "lane" of gang waar de ploeg aan het werken is onmiddellijk afgesloten indien men een mijn in de gang aantreft dit om ongevallen te vermijden. In principe wordt de vernietigingen van de mijnen uitgevoerd om 1100 Hr 's middags en na het beëindigen van de dagtaak. Enkel in geval van heirkraft worden mijnen vernietigd tijdens de werkuren.

Cdt v/h Vlw M. LAMBRECHTS
Kapt Ing E. CARETTE